

20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

† Κυριακή Β΄ Νηστειῶν.

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».

Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796).

Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου (†1793).

ᾠχος πλ. β΄, ἑωθινὸν Γ΄.

(τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. β΄, ἑωθινὸν Γ΄

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν εϋ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. Δι. ς.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο ρθο δο ξι ας ο φω στηρ Εκ κλη σι ας το
 στηριγ μα και Δι ι δα σκα α λε των μο να στων
 η κα λλο νη των θε ο λο γων υ περ μα χος α προ
 σ μα χη η τος Γρη γο ρι ε θαν μα τερ γε
 Θε σα λο νι κη στο καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι
 τος ι κε τευ ε δι α παν τος σω θη ναι τας

ψυ υ χας η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι ανσου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Τ ου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας
α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα

σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμων το με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κα στον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ στον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν
νε κρο ις και τες νε κρο υς α να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτην ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το παθος ε κου σι α βου λη λα μ ψα σε εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δα μ λε γων
τοις Α γγε λοις συ γ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η

α πο λο με νηδραχη ^ε ο παν τα σο φως οι κο νο μη
σας δο ξα σοι οι ^ε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ε Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
^Δ του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας τους εν σκο τει ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δ

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ спа γεν τα εν σταυ ρω και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μω ων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ ρ̄ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τσ θα να α
τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δισ) ⁹

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^υ ⁹

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος ^π ²² Δι-θ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε ²²

E λε η σον η μας τους ε ξου θε νη μενους κα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου λο γε ^ε ²²

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ ²² Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ²² ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ ²²

Αγιω Πνευματι παν σωστικη αιτια
τινι τουτο καταξιαν πνευσει τα χει εξαιαι
ρει των της γης πτεροι αυξειτατ τεια νω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν ουδεις ημων
αντισχειν ηδυ να το εχθρου παλαισμοι νι
κων τες γαρ εν θεν υψουνται

Τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη
ως στρουθιον λογει μοι πως μελω των εχθρων ου
σθη η η ναι φιλαμαρτημων υπαρχων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων
αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν
δοκια συνεσις ειρηνη και η ευλογια ι
σουρ γον γαρτω Πατρι εστι και Λογω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροισφο βε
ροι και πα σιθαυμαστι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

Ε ν α νο μι αις χει ρασ αυ των ο των δι και ων
κληρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερουκ εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι το κρατος ε πι παν των ο περ
αι α νωστρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α α α ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι ν ε σ α α τ ω π ν ο η η η πα σα τ ο ν
Κ υ ρ ι ο ο ο ν

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. *** Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σ^ε ε ξα λειψον το α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ^ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ι δ ο ο ο ο ο ο ο γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σ ο ο ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα στ ο α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου στ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος στ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και ταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσινσθ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νηςα να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσθσθ και ελεησονμε ο θεος

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

ᾠδὴ Νη 2

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω οσ ε ε λε ε ε ε ει

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α μην

Τ^{Νη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μά αρ τι ι ι ι ι α ις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϞ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σϞ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σϞ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μϞ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϞ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϞ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντοῦμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἦτοι τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματορῥήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γάρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δαίλιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχροάν τε καὶ ἄσωτον ζωήν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορρόημον. Ἄλλ' ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος. Πρὸς τὸ «Ἄγγελος πρωτοστάτης».

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεορρόημον, ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισηλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστῆρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατῆρ, τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζααρικῆ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν

ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφρους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. (†796)

Στίχ. Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.

Εἰκάδι Ἀββάδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον εὐρύν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος. (†813)

Στίχ. Ὑπὲρ τύπου σοῦ δεινὰ Νικήτας φέρων,
Νῦν σὸν πρόσωπον, Χριστέ, ἐν πόλῳ βλέπει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῶ, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας. (†303-305)

Στίχ. Δηλοῖ Γυναικῶν τῶν πεφυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥοδιανοῦ, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρόν σοι ῥόδον,
Χριστέ, προσήχθη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκύλα τοῦ ἐπάρχου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ἄμωμον ἱερεῖον ὤφθης, Ἀκύλα,
Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ γέροντος, πυγμαῖς βαλλομένου τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμαῖς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμόν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐμμανουήλ, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Εἶφει χεθήτω, κὰν κοτύλη φησί μοι,

Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαρίας τῆς ἐν Πέργῃ.

Στίχ. Τίς εἶ Μαρία; Ἀθλήτρια Κυρίου.

Εὗγε! εἴσελθε ληφομένη τὰ στέφη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Σαββαΐτου, ἐν Ἱεροσολύμοις τὴν κεφαλὴν τμηθέντος. (†691)

Στίχ. Χαίροις Μιχαὴλ, τέκνον ὀσίου Σάββα,

ἀσκήσεως γὰρ καὶ αἵματος εἶ μάρτυς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρχιλίου (Ἄρτσιλ) τοῦ β', εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆς Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Στέμμα ἔβαψας αἵματι μαρτυρίου,

καὶ ἄλλο λαμπρόν, Ἄρτσιλ, εἴληφας στέφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐρβιτίου (Urbitus), ἐπισκόπου Μέττης (Metz) ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γαλλίᾳ. (~†420)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Τετρίκου (Tetricus) ἐπισκόπου Λάνγρης (Langres) ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γαλλίᾳ. (†572)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρτίνου, ἱεραποστόλου καὶ ἐπισκόπου Βράγας (Braga) ἐν Πορτογαλίᾳ. (†580)

Στίχ. Μοναστὴς σεπτὸς καὶ κλεινὸς ἱεράρχης

ὁ Μαρτίνος δέδεικται ποιμὴν τῆς Μπράγκας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κουθβέρτου (Cuthbert), ἐπισκόπου Λινδισφάρνου (Lindisfarne) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†687)

Στίχ. Ποιμὴν ἀλόγων προβάτων ὦν τὸ πρῶην,

Κουθβέρτος ἄριστος φάνε ποιμενάρχης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Ἑρβέρτου (Herbert), ἐρημίτου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ τῆς Ἀγγλίας. (†687)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βουλφράμου (Wulfram), ἱεραποστόλου καὶ ἐπισκόπου Σενόνης (Senones, Sens) ἐν Γαλλίᾳ. (†703)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Βενίγνου (Benignus), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ. (†725)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Ῥεμιγίου (Remigius), ἐπισκόπου Στρασβούργου (Straßburg), ἐν Ἀλσατίᾳ. (†783)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Γουιλλέρμου (Guillermo) τῆς Πενακοράδα (Peñacorada), ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ Ἁγίου Φακούνδου (San Fagun, Sahagún), ἐν Λεὸν τῆς Ἰσπανίας. (~†1042)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Εὐφροσύνου, ἐν τῇ Κυανῇ Λίμνῃ ἀσκήσαντος καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ ἐπιδραμόντων παπικῶν Πολωνῶν στρατιωτῶν. (†1612)

Στίχ. Πλέων ἐν λίμνῃ τῆς Χριστοῦ ἡσυχίας,

ὁ Εὐφρόσυνος ἤθλησεν εὐφροσύνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μύρωνος τοῦ

Κρητός, ἀγχόνη τελειωθέντος. (†1793)

Στίχ. Μύρον νοητὸν ὠράθης ἐξ ἀγχόνης,
Μύρων ἀθλητά, δόξα Κρήτης καὶ κλέος.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της

 εκ της Παρ θε εν υ σαρκω σε ως σκ τς υ ψι
 στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ξε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

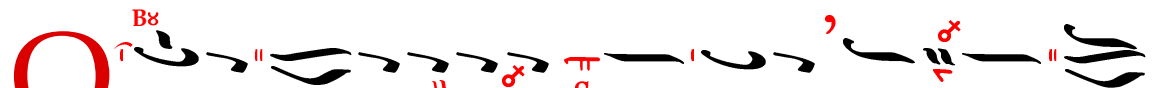
Ε

 ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς΄

Τ

 ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο

 υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ ε νυ ν μα

κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νδ

ε
χ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ωδη θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δα χα μενος Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα

 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε

 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

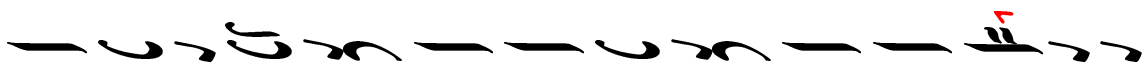
A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

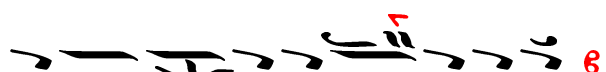

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον ζ'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

κα ατ ς σι ι αν ^ϐ α να στας ε εκ τϛ μνη η μα
 τος ^Δ βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες ^ϐ και με σον στα
 ας ε δι ι δα σκες ^Δ με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν ^ϐ
 ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον ^Δ α νε ε ληφ θη ης
 Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις ^Δ πεμ πειν
 τον Πα ρα κλη τον ε ε πη γγει ει λω ^ϐ Υ περ θε
 ε ε Θε α αν θρω πε ^Δ δο ξα τη ση η ε
 γε ερ σει ει ^ϐ

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος ^Δ Δι-Ϟ

X αι ρε Πα τε ρων κα αυ χη μα ^Δ Θε ο ο λο
 γων το στο ο μα ^ϐ της η συ χι ας σκη η νω μα ^Δ
 της σο ο φι α ας ο οι οι κος ^ϐ των Δι δα σκα λων α
 κρο ο της ^Δ πε λα γος το ο τϛ λο ο γϛ ^ϐ πρα
 ξε ως χαι ρε ο ορ γανον ^Δ θε ω ω ρι α ας α
 κρο ο της ^ϐ θε ρα πευ τα α α α α ^Δ και των νο σων

των ἀνθρώπων Πνεῦμα τὸ χαίρει τέ
μενος καὶ θαυμάτων καὶ ζων Παῶα τερ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσποινα πάντων Ἀάνασσα προφθασόν
ἐν κινδύνοις προφθασόν ἐν ταῖς θλιψέ
σι παρῆσον ἐναναγκαῖς τῆς τελευταί
ας ἡμετέρας μη Σατανῆ ἡμασλαάβη
μη Ἀδῆς μη ἀπωλώλει ἀβηματιτῶ
Υἱὸς Ἰσῶφοβρωωω ἀνευθύνῃς
ἀπαντὰς παραστηῆναι ὦ Θεομητορ
Δε ἐσποινα ποιῆσον σαι αἰσπρεσβεῖαι

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Πα
Π α α σαπνοοῆαινε σαάτωωωτον
Κυριον αἰνετε τον Κυριον
ἐκ τῶων σου σου ραάων αἰνετε αυ
τον ἐεντοι οἰοῖς υψιλιστοῖς σοι πρεπει

υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ἁδοξα αυ

τη ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τῃ

Ο Σταυρος σου Κυρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τῃ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τς

Σ^{Πα} υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

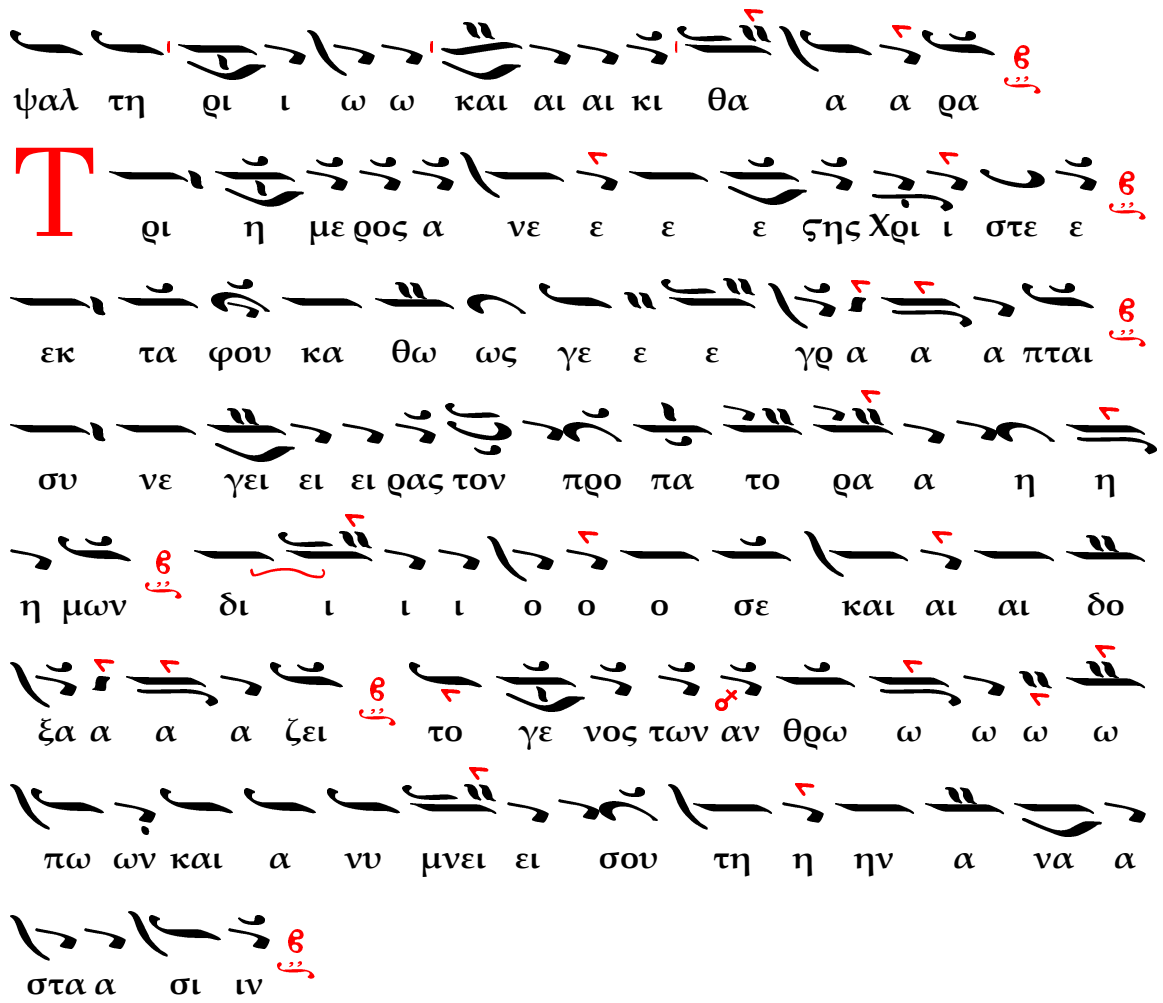
ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζῶν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρῶτος οἰκεῖς, Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζῶν διήνυσας, ...

Στίχ. ζ'. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας· καὶ Πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνσας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς, γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Στίχ. η'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ

ὅσοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἄγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρόδς ἀθλητής, καὶ ἀσκητής ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πά

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ^{Πα} οισ εν σκο ο ο ο τει α μαρ τη η μα των πο
^{Νη} ρε ε ευ ο με ε ε νοι οισ ^{Δι} φω ως α α
^{Πα} νε τει ει λα ας Χρι ι στε τω και αι ρω ω της ε εγ
^{Κε} κρα τει ει ει ας και την ευ ση η η μον η η
^{Δι} με ε ε ε ραν του ου πα α θς ς ς ς σς ^{Πα} δει ει
^{Κε} ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ν ι να βο ω ω ω με ε ε
εν σοι α να α στα α α α α ο Θε ε ος
^{Πα} ε λε ε η η σο ο ον η η η η η η η η η
μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχ μαλωτίζαι ὁ Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατάτωται καὶ ἡ μεις ἐζῶ ὁ ποιηθῆμεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βωῶμεν εὐλογητοῦς Χρι
στος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκῆσας δο
οξασοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα-Θ

Δοξασοίτω δειξάντι τὸ φῶς δοξαεν ὑ
ψίστοις Θεῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἡ ἐν ἄν
θρώποις εὐδοκία

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν μ ε τ ο υ
ποι ει ν τ ο θε λ η μ α α σ ο υ ο τ ι σ υ ει ο θε ο ς
μου

Ο τ ι πα ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς εν τ ω φ ω τ ι σ ο υ ο
ψ ο με θ α φ ω ω ς

Π α ρ α τει ν ο ν τ ο ε λε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ
σι σε

Α γ ι ο ς ο θε ο ς Α α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι
ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ
μα τι

Κ αι ν υ υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς
των αι ω νων α μη η ν

Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς

Α^{Πα} α α α γ ι ο ς ο θε ε ε ο ς Α α α α
γ ι ι ι ο ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ς Α γ ι ο

 ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πά

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ

εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις

Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι

το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα

ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε

ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβυταις Θεοτοκου Σωτηρω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Στίχ. 8. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

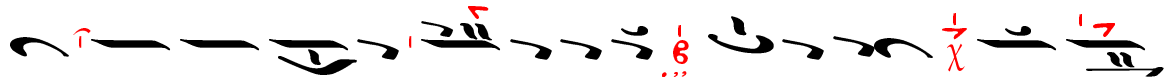
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

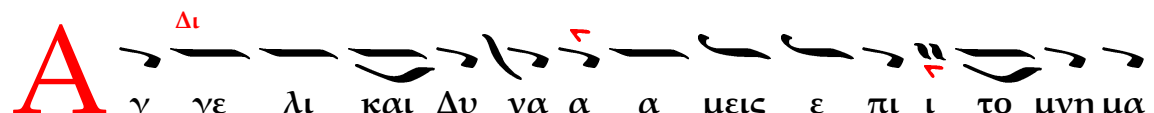
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

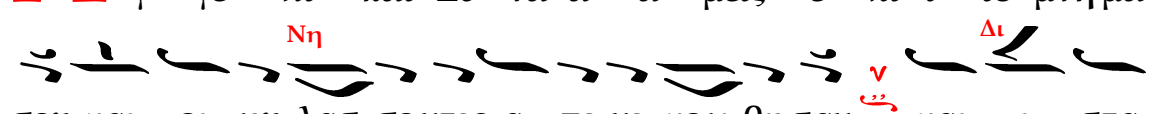
Ἦχος π̣^ω Δι-θ

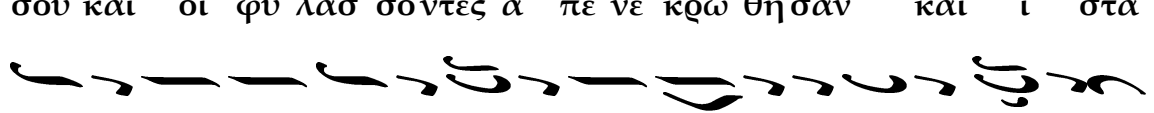
Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

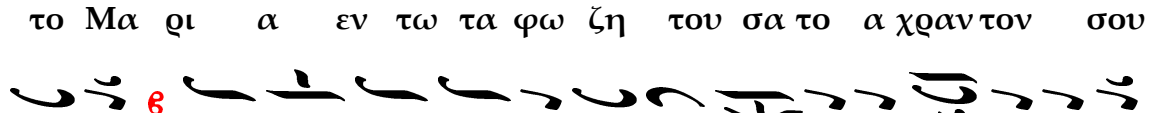
Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

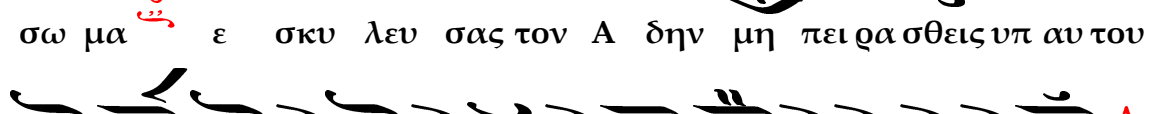
Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

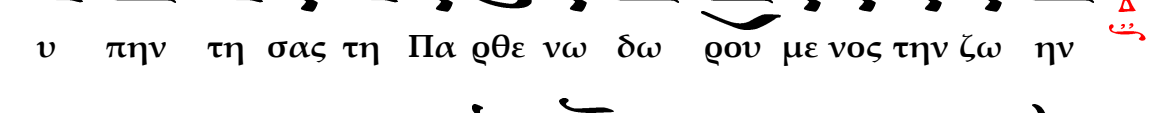

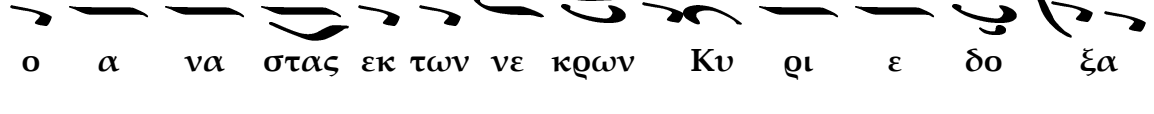
A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου

 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι

τὸ τέλος:
 δο ξα σοι οι οι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος π-θ Δι-θ

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Ο ρθοδοξιασ ο φωστηρ Εκκλησιαστο
στηριγμα και Διδασκαα λε των μοναστων
ηκαλονη των θεολογων υπερχαρος απρο
σομαχηητος Γρηγοριε θαυματουργε
θεσσαλονικηστοκαυχημακηρυκτηης χαριι
τος ικετευε διαπαντος σωθηναιτας
ψυχας ηημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

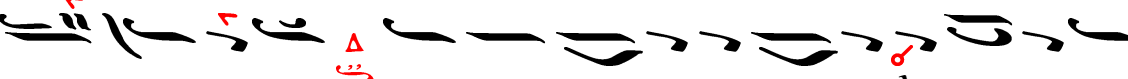

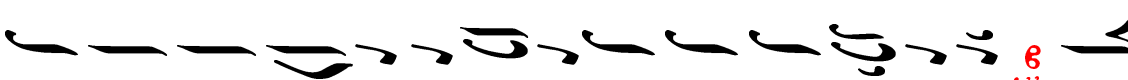

Ἦχος Δι-θ

Μνηημηδικαιεμετεγκωμιιι
ων σοι δεαρκεσει ημαρτυρια τδ Κυριε
Προδρομε ανεδειχθης γαρ οντως και Προφη
των σεβασμιωωτερος οτι και ενρει
θροισβαπτισαικατηξιωθηστον κηρυττομενον

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι

 ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

 ρω θεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ

 τι αν τδ κο ο ο σμδ ^Δ και πα ρε χοντα η μιν το

 με γα ε ε ε λε ος ^Δ

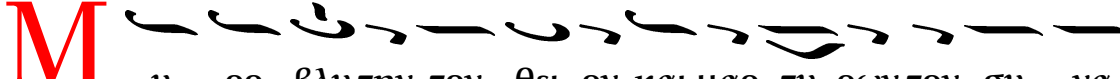
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος $\frac{2}{2}$ Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ^Δ ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

 πο λο ο γη τον ^ε δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ^Δ ο

 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ε ον

 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

 θων δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τδ με νος η

 μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

M υ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να

θλον ^Δ τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μη
 τον προ εδρον ^π τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^Δ ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σδ ^Δ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γδ
 ντι δι α σδ πα σιν ι α α μα α τα ^π

Δόξα. Κοντάκιο του Ίεράρχου.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Ἦχος ^π Νη ρ

^{Νη} **Τ** ο της σο φι ι ας ι ι ε ρον και θει ον
^{Πα} ορ γα α νον ^{Νη} θε ο λο γι ι ας τη ην λαμ
^{Πα} προ αν συμ φω νως σαλ πι ι γγα ^{Νη} α νυ μνδ μεν σε
^{Πα} Γρη γο ρι ι ε Θε ορ ρη μον ^{Νη} αλλ ως νδ ςς νο
^{Νη} ι ι τω προ τω πα ρι στα με ε νος ^{Πα} προς αυ
^{Νη} τον τον νδν η μων Πα τε ρο δη γη σον ^{Νη} ι να
^{Νη} κρα ζω μεν ^{Νη} χαι ρε κη η ρυ ξτης χα α ρι ι τος ^{Νη}

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).
(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' Νη

Τη υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
τε ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ.

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

 ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α
 γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α
 α χα α α α α α α α α α α α να α
 α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
 Δι
 ος

Ε

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

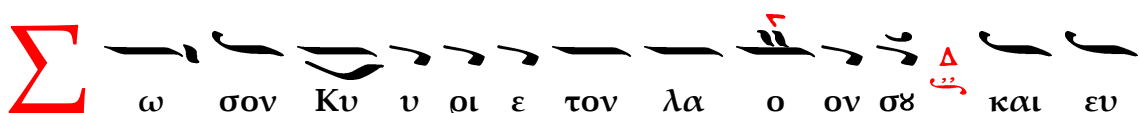
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.
 Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν).
 (Ἑβρ. α΄ 10-14, β΄ 1-3).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
 Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης
 ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ

 ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κληρονομια ανσϛ

Προς σε Κυριε κεκραξομαι ο Θεος μη
 παρασιωπησης απεμϛ

Σωσον Κυυριε τον λαοον σϛ και ευ
 λο γησον την κληρονομια ανσϛ

Κυριος κραταιω ματϛ λαϛ αυτϛ και
 υπερασπιστης των σωτηριων τϛ χριστϛ αυτϛ
 εστι ι

Σωσον Κυυριε τον λαοον σϛ και ευ
 λο γησον την κληρονομια ανσϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρροῦωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον

μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφρευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4).

ᾠχος Πα

A λλη λϑ ἰ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ
εν σκε πη τϑ Θε ϑ τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η
σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ἰ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και
κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω
επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λϑ ἰ ἰ α α α α A λλη

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ε ευ μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ο Ϟ σι ον και α χω

ω ρι ι στον ^Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

η η η η η η η Η γη η της Δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ξη η η Η γη τη ης δο

ο ο ξης σα ς ω σα αν να α α α α

α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

τοι οι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

ι ς οι οι οι οι οι οι οι οισ εν λο γη με ε

ε ε ε ε νο ος ο ε ερ χο ο ο ο ο ο

με νο ος ε ε ε λε ε ε εν ο ο εν ο

νο ο ο ο μα α ςα α τι Κυ ρι ι ι

ι ι ι ς ς ς ς ς ς ς ω σαν να ο

ε ε ε ε λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οισ

υ εν τοις υ υ ψι ι ι ι ι ς οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οισ υ

ψι ι ι ι ι ς οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οισ

A α μη η η η η η η η η η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ο Θε ε

ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων

Ἐτονίσθησαν τῇ κς Φεβρουαρίου , βια , κατ' αἴτησιν κ. Ἀηδόνη. Ἀντιγράφονται ἐνταῦθα μετὰ τινων μικροτάτων ἀλλαγῶν ζ Μαρτίου , βια , Ι.Α.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαίρει κεχαριτωμένη πα

σα ἡ ἡ κτίσις Ἀγγέλων το σύστημα καὶ ἀνθρώ

πων το ο γένος ἡγιασμένε ναὲ καὶ Πα

ρα δεισελογικέ παρθενικὸν καύχημα ἐξ

ης Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ

αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

α α α σα α Απειρ γα α α σα το

ο ε πι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι χαι αι αι

αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Χαι αι αι αι αι αι αι αι αι Χαι αι ρει ει ει ει ει ει

ει κε χα α ρι ι ι ι ι ι τω κε χα ρι

τω ω ω με ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε

(Γασ)

νη η η η η η η η

πα α α α α σα α α α α η η η η η

κτι ι ι ι ι ι ι σι ι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ξα α α η κτι σις Δο ο ο ο

ο ξα σοι οι οι οι οι χοι οι οι οι

και ἄλλως

πα α α α α σα α α α α η η η η η

κτι ι ι ι ι σι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α

η κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι

χοι οι οι οι Δ

και ἄλλως

Κε (Γα) Μ
πα α α α α α σα α α α η η
η η η η η η κτι ι η ι ι ι ι ι
Δι
ι σι ι ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα
ξα α α η κτι σις Δο ο ο ο ο ξα σοι
οι οι οι χοι οι οι οι Δ

Ἐτονίσθη ἰβ' Μαρτίου. , βιζ', ἐξηγήθη και ἀντεγράφη ἰη' Μαρτίου. , βιζ',

I.A.

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα

Πα Δ-β'
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ρα ρα α λιε ρα λιε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα α λιε ε
 ε ε ε λιε ρα α α α λιε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα α
 λιε ρα α λιε ε λιε ρα α λιε ρα ρα α λιε ε α λιε
 λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε τε λιε ρα
 α ρα α α λιε Πα ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα α λιε ρα
 ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε ρα α ρα α λιε ε ε
 ε ε λιε ρα α α λιε ρα ε λιε ρα λιε ρα ε λιε ρα
 α α ρα λιε ε Α α αλ λη λϝ ϝ ι ι
 ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α

γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με

νον α πο τ ε νυν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δὲς)

Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυν και ε ως

τ ε αι ω ω νο ο ος